

правены въ двѣ-тѣ главны сферы, въ администраціѣ-тѣ и въ войскѣ-тѣ. Първѣ-тѣ бѣ зель на себе Петръ, вторѣ-тѣ Ясень. Тыи не бѣхѣ имѣ непознаты; само искахѣ да довършять и-деи-ты, кон-то имахѣ отдавно въ главно-то: трѣбваше имѣ на дѣло да видять и подтвърдять онова, щото отъ дѣтинство знаяхѣ. Защо-то Петръ отдавно ся занимаваше съ механичный строй на държавы-ты и съ устройство-то на народы-ты, кое-то искалъ да испита и като любитель, и като сынъ на угнетено отечество; Ясень занимаваше пжкъ войска-та, коѣ-то та-кожде е разгледалъ като любитель и сынъ на угнетено отечество. Най-послѣ у тѣхъ ся пробуди това, което ся нарича опрѣдѣленіе. И единый и другый обычаѣ хубаво-то, зашто-то ако да не чувствувахѣ отъ хубаво, то опрѣдѣленіе-то имѣ бы ся понизило като простъ занаятъ, кой-то ся постига съ многогодишень опытъ, навикъ поучаване, и така постаятъ само вѣщи хора въ работѣ-тѣ си, а нищо повече. Повыкани-ти (опрѣдѣлѣни-ти) скоро ся учать. Щото тѣи научать за единый часъ, другы-ти не можѣтъ и за десять години да го научать. Тѣи открывать на неповыканы-ты новы поля. Наши-ти братія вѣчь ся въсползувахѣ съ направены-ты бѣлѣжки. А както ся обычаѣ, то щото единый научаше тутакси го дознаиваше и другый. А спорядъ както познавахѣ своя навикъ, своя народъ, потребности-ты на свое-то отечество, то придобыты-ты и придобываны-ты знанія вѣчь имахѣ земѣ, на коѣ-то тѣи ги сѣяхѣ за придобытъкъ.

Въ тыя намѣренія помагахѣ Петру и Ясеню тогавашни-ты обстоятелства.

Нѣ най-първѣ трѣбва да кажемъ, какво тѣи запознахѣ всичко-то цариградско Българско дружество. Като влѣзохѣ въ свѣта подѣ покровительство-то на такывы, както що е бывшій квесторъ и коморника, намѣрихѣ за себе всѣду отворенъ